

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3114/2024. (III. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.960/2022/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz a Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.960/2022/4. számú, valamint azzal összefüggésben a Kecskeméti Járásbíróság 17.P.21.139/2020/68. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Kérelmüket az indítványozók az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére alapították.
- [3] 2. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló előzményi ügy lényegét az alábbiak szerint foglalta össze.
- [4] Az ügy felperese végrehajtási eljárás során árverés útján szerezte meg az indítványozók által használt ingatlant.
- [5] A felperes az alperesek által 2019. február 15. napján átvett levelében közölte az alperesekkel, hogy az általuk használt ingatlan a felperes tulajdonát képezi és felszólította őket arra, hogy az ingatlan használata után havi 160 000 forint használati díjat fizesse meg 2019. február 1. napjától kezdődően. A 2018. december 12. napjától 2019. január 30. napjáig terjedő időszakra összesen 240 000 forint használati díjigénye volt. A felperes 2019. december 2. napján kelt levelében ismét felszólította az alpereseket a használati díj megfizetésére, ennek eredménytelensége miatt fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperesek ellen. Az indítványozók ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.
- [6] A felperes véglegesen fenntartott keresetében az indítványozókat egyetemlegesen arra kérte kötelezni, hogy 2018. december 12. napjától 2020. március 31. napjáig járó 2 640 000 forint lejárt ingatlanhasználati díjtartozást fizesse meg, valamint ezen összeg után 2020. április 1. napjától a megfizetés napjáig járó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatot, továbbá perköltséget. Keresetében arra hivatkozott, hogy az indítványozók „kvázi bérlői” jogviszonyban állnak a felperessel és ezért az ingatlan használata után díj fizetésére kötelesek a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lakástv.) 6. § (1)–(2) bekezdés és 20. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozók ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték annak jogalapját és összegszerűségét is vitatva. A jogalap tekintetében álláspontjuk szerint a felperesnek kell bizonyítania, hogy az indítványozók a perbeli ingatlant, illetve a felperes tulajdoni hányadát birtokolják, és azt, hogy közöttük bérleti szerződés jött létre. Emellett a Lakástv. 2. § (5) bekezdése alapján véleményük szerint írásbeli szerződés lenne szükséges jelen esetben és az indítványozók nem minősülnek a Lakástv. 20. § (1) bekezdése szerinti jogcím nélküli lakáshasználónak. A Lakástv. 6. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a jogalapot azért is vitatták, mert a lakbérben nem állapodtak meg.
- [7] Az elsőfokú bíróság a keresetet részben találta megalapozottnak; tényként állapította meg a felperes tulajdon szerzésének jogcímét, időpontját, az ingatlan adottságait és azt, hogy 2021 áprilisáig az indítványozók díjfizetés nélkül használták az ingatlant. A Kecskeméti Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság egyetemlegesen 1 715 075 Ft és ezen összeg 2020. április 1. napjától számított késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kötelezte az indítványozókat. Az indítványozók fellebbezését, amelyben az elsőfokú döntést mind a jogalap tekintetében, mind pedig a Járásbíróság eljárásával összefüggésben kifogásolták, a Kecskeméti Törvényszék alaptalannak ítélte meg; az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helyesnek találta és helyben hagyta.
- [8] A Kecskeméti Törvényszék döntésével szemben az indítványozók az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő, kérve egyben az elsőfokú bíróság döntése alaptörvény-ellenességének megállapítását is.

Indítványukban elsődlegesen az elsőfokú bíróság eljárását, illetve az ezzel kapcsolatos kifogásaiknak a másodfokú bíróság általi értékelését kifogásolták, az alábbiak szerint.

- [9] A per során az elsőfokú bíróság észlelte az ellenérdekű fél jogi képviselője meghatalmazásának alakszerűségi hibáját, a felperest e tekintetben hiánypótlásra hívta fel, amelynek az határidőben eleget tett. Az indítványozók az így pótolta meghatalmazást továbbra sem tartották szabályszerűnek, azonban a járásbíróság az ezzel kapcsolatos eljárás kifogásukat elutasította. Az indítványozók álláspontja szerint – amint arra később fellebbezésükben is hivatkoztak – a meghatalmazás [annak keletkezése, időbeli hatálya okán] a hiánypótlást követően is olyan hiányosságban szenvedett, amely alapján a jogi képviselő korábbi nyilatkozatai hatálytalannak, érvénytelennek tekintendők, így az eljárás megszüntetésének lett volna helye. A meghatalmazás tekintetében képviselt, a járásbíróságétól eltérő álláspontjukra tekintettel az indítványozók megítélése szerint azáltal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást nem szüntette meg, és meghozta a rájuk nézve hátrányos tartalmú döntését, sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joguk. A fellebbezésüket ezzel kapcsolatosan is elutasító másodfokú döntés tekintetében véleményük szerint ugyanezen okból szintén fennáll az alaptörvény-ellenesség a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében.
- [10] Ugyancsak az elsőfokú eljárás vonatkozásában sérelmezték az indítványozók, hogy a járásbíróság az indítványozók képviseletét is ellátó III. rendű alperes indítványozó távollétében megtartott tárgyaláson – amelyről betegség miatti távolmaradását előzetes jelzésre kimentettek tekintette – ítéletet hirdetett, tekintettel arra, hogy a bíróság szerint tőle új, lényegi tény előadása ezen a tárgyaláson már nem volt várható. Ez az indítványozók szerint sérti a felek egyenlőségének elvét, illetve a kontradiktórius eljárás alapelvét.
- [11] A másodfokú döntéssel szemben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben az indítványozók egyrészt a törvényszéknek az ellenérdekű fél jogi képviselőjének meghatalmazásával kapcsolatos, az elsőfokú bíróság álláspontját – az indítványozók szerint ráadásul kellően meg nem indokolt módon – jóváhagyó döntését kifogásolták a fentebb kifejtettekkel azonos módon. Másrészt szintén a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állították azzal összefüggésben, hogy szerintük a másodfokú döntés a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (7) bekezdését is sértően alaptörvény-ellenes, mivel annak záró részében az eljáró bírói tanács valamennyi tagja a döntést nem írta alá saját kezűleg. Az indítvány értelmében a III. rendű alperes indítványozó egy 2022. novemberi iratbetekintés során észlelte, hogy a bírósági aktában lévő ítéleten csak az előadó bíró aláírása és a bíróság körbélyegzője szerepel; erről fényképfelvételt készített, melyet az indítványozók az alkotmányjogi panasz mellékleteként csatoltak.
- [12] Mindezek a visszasságok az indítványozók szerint olyan *contra legem* jogalkalmazásnak minősülnek, amelyek a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezve már felérnek az alaptörvény-ellenesség szintjére is. Mivel pedig álláspontjuk szerint mindez a bírósági eljárás(ok) során – az indítványban részletesebben körül nem írt módon – egyben a hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelmét is okozta, a támadott döntés(ek) az indítványozók vonatkozásában a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit is sértik.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerint folytatott eljárásában mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának formai és tartalmi feltételeit vizsgálja. Ennek során megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek [Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint 52. § (1b) bekezdés a)–f) pont] az alább kifejtettek szerint kizárólag a XXVIII. cikk (1) bekezdésére való hivatkozás tekintetében, részben felel meg.
- [14] 3.1. Az indítványozók az alkotmányjogi panaszt a támadott kúriai ítélet kézbesítésének időpontjához képest az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben terjesztették elő.
- [15] Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §-a); és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XV. cikk (1)–(2) bekezdései; XXVIII. cikk (1) bekezdése]. Az indítvány kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a hátrányos megkülönböztetés tilalmának sérelme vonatkozásában azon túlmenően, hogy az indítványozók álláspontja szerint a támadott döntés(ek) és bírósági eljárás(ok) kifogásolt részei az általuk kifejtett okokból ellentétesek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog lényeges tartalmával és ezért a peres felek között megkülönböztetést is megvalósítottak, nem tartalmaz önállóan is értékelhető indokolást. Az indítványozók az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelme tekintetében további, érdemi érvelést nem adtak elő. Az alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a]z Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított – és a panaszos állítása szerint megsértett – jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés, illetve jogszabály miért és mennyiben ellen-

tétes az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban felhívott szabályával. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tehát az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett bírói döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}” {legutóbb lásd: 3548/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [19]}.

- [17] Az indítvány XV. cikk (1) és (2) bekezdésével kapcsolatos eleme tekintetében ezért érdemi vizsgálat lefolytatására nem volt lehetőség. Az indítványnak a III. rendű alperes indítványozó távollétében megtartott tárgyalással kapcsolatos eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság az alábbiakat rögzíti. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy az indítványozók ezzel kapcsolatban a fellebbezési kérelmükben nem állították az elsőfokú bíróság eljárásának szabálytalanságát. Fellebbezésükben ugyan az anyagi jogi kifogások mellett eljárási jellegű kérdéseket is kérelmük tárgyává tettek; ezek azonban kizárólag a felperes jogi képviselője meghatalmazásával, illetve az I. és II. rendű alperes indítványozóknak a perfelvételi tárgyalásra történő idézésének szabályszerűségével álltak kapcsolatban {vö. Kecskeméti Törvényszék 6.Pf.20.960/2022/4. számú ítélete, Indokolás [12]}. Az Alkotmánybíróság az iratokból tehát azt állapította meg, hogy az indítványozók a III. rendű alperes indítványozó távollétében megtartott tárgyalással kapcsolatos kifogást a másodfokú eljárás során nem adták elő; erre elsőként indítványukban, valamint annak kiegészítésében hivatkoztak.
- [18] Tekintettel arra, hogy a jogorvoslat lehetőségének kimerítése, mint az alkotmányjogi panasz egyik Abtv. szerinti előfeltétele azt a követelményt jelenti, hogy minden, az alkotmányosságot érintő eljárási sérelem orvoslására – ha az lehetséges – már a bírói eljárás során kerüljön sor, a jogorvoslati lehetőség igénybevételének elmaradása a panasz befogadásának akadályát jelenti.
- [19] A jelen ügy kapcsán az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az indítványozók által hivatkozott és általuk alapjogi jelentőségűnek is tekintett eljárási szempontú sérelem még az elsőfokú eljárás során következett be. Ennek ellenére az indítványozók a számukra kedvezőtlen tartalmú elsőfokú döntéssel szemben előterjesztett fellebbezésükben – bár abban számos más eljárási jellegű kifogást is előadtak a járásbíróság döntésével szemben – nem sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalást megtartotta és további tárgyalás nélkül ítéletet hozott. Ez a kifogásuk elsőként az alkotmányjogi panaszban jelent meg, erre tekintettel az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítvány idevágó elemével kapcsolatban a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése nem állapítható meg. Mindezek miatt az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjában írt feltétel hiányában az Alkotmánybíróságnak a III. rendű alperes indítványozó távollétében az elsőfokú eljárásban megtartott tárgyalással és ítélethirdetéssel kapcsolatos indítványozói hivatkozások érdemi vizsgálatára nem volt lehetősége.
- [20] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [21] 3.2.1. Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az indítvány kapcsán elméletileg vizsgálható alaptörvényi rendelkezés – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – tartalmát érintően {lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés}. Ennek lényeges tartalmára a beadvány is utal, a jelen alkotmányjogi panasz mindezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [22] 3.2.2. A másik – a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó – feltételt érintően az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.
- [23] Az ellenérdekű fél jogi képviselője meghatalmazásának az indítványozók szerint megállapítható szabálytalansága okán az indítvány értelmében a per megszüntetésének lett volna helye, azonban arról az indítványozók ilyen tartalmú indítványa ellenére az elsőfokú bíróság nem döntött, a másodfokú bíróság pedig megfelelő indokolás nélkül hagyta figyelmen kívül fellebbezésük ide vonatkozó részét.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók ezen állításai nem helytállóak. Egyfelől az indítvány – bár következetesen arra nézve érvel, hogy a bíróság nem döntött a kérdésben – az elsőfokú eljárás kapcsán maga is utal a mellékletként egyébként megküldött eljárási kifogást elutasító döntésre. A másodfokú bíróság pedig ítéletének indokolásában külön kitért – mégpedig az indítványozók állításával ellentétben jogszabá-

lyi hivatkozást [Pp. 176. § (1) bekezdés] is tartalmazóan – az elsőfokú bíróság döntése helytállóságának kérdésére; azonban annak kapcsán az indítványozókéval ellentétes jogi álláspontot foglalt el (lásd: törvényszéki ítélet, Indokolás [19]). Az indítványozók a XXVIII. cikk (1) bekezdésének vélt sérelme körében hivatkoztak arra is, hogy a perbeli képviselőket is ellátó III. rendű alperes indítványozó által a 2022. november 11. napján készített képfelvételek tanúsága szerint a másodfokú ítéletet – a Pp. 346. § (7) bekezdését sértően – az eljáró tanács valamennyi tagja nem, csak az előadó bíró írta alá. Álláspontjuk szerint „[e]z a körülmény azt is eredményezi, hogy a jogi képviselőnek megküldött elektronikus kiadmány érvénytelen, arra jogot alapítani nem lehet. Ezek alapján az ítélet nem kihirdetett, *contra constituitonem* szintet elérő alaptörvény-ellenesség áll fenn, ami miatt annak megsemmisítésének van helye.”

- [25] Az Alkotmánybíróság korábban a 3145/2015. (VII. 24.) AB határozatban már döntött olyan ügyben, amelyben az indítványozó – más eljárási hiányosságok mellett – szintén azt (is) kifogásolta a XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, hogy bírósági ügye aktájában nem lelhető fel olyan ítéleti példány a másodfokon meghozott döntésről, amelyen az eljáró tanács valamennyi tagjának aláírása szerepel; csak olyan, amelyen a tanács elnökéé, valamint – a bíróság körbélyegzőjével együtt – a döntést kiadmányozó bírósági tisztviselőé.
- [26] Az Alkotmánybíróság ezért a jelen ügy kapcsán is visszautal az ezen – elutasítást és visszautasítást tartalmazó – ügyben tett, azóta többször megerősített megállapítására, miszerint „az eljárás egyes elemeinek törvénysértő volta önmagában nem eredményez szükségképpen alaptörvény-ellenességet, és – mivel eljárása során az Alkotmánybíróság előtt mércéül kizárólag az Alaptörvény áll –, csak alapos alkotmányjogi mérlegelés után dönthető el, hogy az okiratok kiállításával kapcsolatos egyes szabálysértések, akár külön-külön, akár összességükben alaptörvény-ellenességhez vezettek-e.” {Elsőként lásd: 3145/2015. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [50]} Korábbi döntéseiben az Alkotmánybíróság a nemzetközi gyakorlattal egybevágóan már kimunkálta a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog lényeges alkotmányjogi tartalmát, amelyet az Alaptörvény hatálybalépését követően összefoglalóan az indítványozók által is hivatkozott 7/2013. (X. 12.) AB határozatában erősített meg. Ennek értelmében a tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes (lásd: 7/2013. (X. 12.) AB határozat, Indokolás [24]).
- [27] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróságnak elsősorban azt kellett a jelen ügyben mérlegelnie, hogy a konkrét esetben a bírósági eljárás egészének tisztességes voltát megkérdőjelezhet-e az indítványozók által állított, az eljárási törvény vonatkozó rendelkezésével ugyan ellentétben álló, ugyanakkor magának a bírósági eljárás érdemi részének a tulajdonképpeni lezárását követően esetlegesen előállt és adott esetben utóbb – a peres felek közreműködése (és jogaik sérelme) nélkül – akár bírósági hatáskörben is orvosolható alakszerűségi (formai) hiba. Megjegyzendő mindezekkel összefüggésben az is, hogy az alapvetően nem ténybíróként eljáró és a döntéseit a rendelkezésre álló okiratok alapján meghozó Alkotmánybíróság eljárásában adott esetben nem is állapítható meg teljes bizonyossággal, hogy amennyiben egy bírósági ügy iratai között nem lelhető fel legalább egy, az eljáró bírói tanács valamennyi tagja által aláírt ítéleti példány, az milyen okból vagy mióta hiányzik; illetve ellenkezőleg, amennyiben ilyen példány fellelhető, az mióta része az iratanyagnak, illetve egy adott időpontban annak bizonyosan része volt-e.
- [28] Az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán utal arra, hogy a Pp.-nek az ítéletek tartalmára vonatkozó 346. §-a rendelkezéseinek mindenben megfelelő bírósági határozatok „előállítására” terén a bíróságokat fokozott felelősség terheli. Ez a megállapítás ugyanúgy helytálló a jelen ügyben is érintett és az ítéletek záró részére vonatkozó (7) bekezdés, mint a bírósági határozatok bevezető-, rendelkező- és indokolási részére vonatkozó (1)–(6) bekezdései tekintetében. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy az említett rendelkezések közül az utóbbiak, különösen is a rendelkező részre és az indokolásra nézve tartalmi követelményeket megállapító (3)–(6) bekezdések azok, amelyek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésbe hozhatóak. Az ítélethozatal helyének, idejének rögzítését, illetve az eljáró bírók aláírási kötelezettségét, mint formai, nem pedig tartalmi követelményeket előíró (7) bekezdésben foglaltak jelentősége mindazonáltal alapvetően nem a bírósági eljárás tisztességes jellegének garantálásában, hanem az ilyen eljárás alapján meghozott döntés írásba foglalt szövege közokirati jellegének létrejöttében rejlik. Ezért az ezzel kapcsolatos törvényi előírások esetleges megsértése ugyan kérdéseket vethet fel az ekkorra már – egyébként tisztességes eljárásban – megszületett bírói döntések kikényszeríthetősége kapcsán; azonban ezek a kérdések az Alaptörvény rendelkezései közül alapvetően a jogbiztonságot mint alkotmányos alapvetet deklaráció B cikk (1) bekezdésével, nem pedig magával a tulajdonképpeni bírósági eljárás tisztességességét alapjogként is biztosító XXVIII. cikk (1) bekezdésével lennének összefüggésbe hozhatóak. Mindezek miatt az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy bár erre vonatkozó alkotmányos lehetőség hiányában az indítványozók vonatkozó érveit az indítványban foglaltak alapján érdemben nem

vizsgálhatta, az eljáró bíróságoknak kiemelt figyelmet szükséges fordítaniuk arra, hogy eljárásuk ne csak a tárgyalás berekesztését és a határozataik kihirdetését megelőzően, de annak írásba foglalása során is mindenben megfeleljen a követendő eljárásukra vonatkozó törvényi előírásoknak.

- [29] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság a jelen ügy kapcsán nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény indítványozók által felhívott rendelkezésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát megalapozhatná.
- [30] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására, mivel az nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában, 29. §-ában és részben az 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjaiban írott feltételeknek, nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *e)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. március 5.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2567/2022.

